

POCHMURNO (4) *av*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz -o).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Posępnie, smutno (4) :

*W przeciwstawieniu: »z wesołą twarzą ... pochmurno« (1): Iuż thu przydzie zořtáwić złą myřl domá/ á przed pánem z weřołą twarzą řtáwáć/ nie pochmurno/ áni niemo *GórnDworz* K6v.*

*Zwrot: »pochmurno patrzyć, poglądać, patrzący« (1:1:1): [jeřli ujrzysz, iř człowiek] łagodnie mowny [będzie] nie pochlebczą albo nieobłudnym Szepiołka nie zradny, pochmurno patrząci á nie ořzult, [...] Dziękuj z tego panu Bogu. *GlabGad* P8; *GliczKsiąř* B8; Pořrzy/ á on pan řiedzi z rozwálonym brzuchem/ zá nogę wwiązány do řtołká łáncuchem. Iáko ina beřtya/ řwini pyřk v niego/ Pochmurno poglądaíac/ by wilk ná kářdego. *RejWiz* 167.*

*Szereg: »ponuro a pochmurno« (1): thák iř od drugich dobrych blářk mu [bękartowi] býdzie w oczy/ smyele ná nye pátrzyć nye býdzie mogli/ ále záwřře ponuro á pochmurno *GliczKsiąř* B8.*

Synonimy cf POCHMURNIE.

*Cf **POCHMURNIE***

EW, (JDok)